

Vážený pane premiére,

ve smyslu zákona č.106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím se na Vás obracíme se žádostí o sdělení postoje vlády ČR k zaslanému

„ Návrhu zákonného opatření Vlády ČR k pozastavení platnosti zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi č. 408/2012 Sb. " přiloženému v příloze, který byl v listinné formě zástupci iniciativ předán do podatelny Úřadu vlády ČR dne 2.10.2013.

S pozdravem

Vážený pane premiére, vážení členové vlády ČR,

Příloha k č. 1.

více než dva roky jsme aktivně vystupovali proti znění zákona o tzv. církevních restitucích, upozorňovali jsme na jeho chybná východiska, kritizovali jeho nedopracovanost a varovali před důsledky jeho účinnosti. Veškerá naše snaha i když podporovaná většinovým míněním obyvatel ČR však byla minulou vládou a jejími koaličními poslanci ignorována a zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi č. 408/2012 Sb. byl přijat.

Nyní jsme svědky toho, že v důsledku účinnosti zmíněného zákona dochází k podlomení právního prostředí. Subjekty, jenž přišly o majetky v důsledku kolaborace s nacistickým režimem se cítí oprávněny požadovat tyto majetky zpět. Pilíře majetkových práv státu, hanlivě označované jako *vyhaslé Benešovy dekrety*, jsou plíživě odstraňovány. Konstitutivní principy naší demokracie však nepřipouští, aby ti, jimž občané na základě voleb svěřili politickou moc, tuto moc zneužili a pod záminkou "odstraňování historických křivd" nebo na základě lživého tvrzení, že se jedná o "odluku církve od státu" drancovali majetek České republiky, majetek nás všech. Více než dvacet let jsme vystaveni masmediální masáži, že "stát je špatný vlastník". Vidíme ale, že chyba je pouze na těch, kteří s majetkem státu hospodaří jako se svým a na těch, kteří je mají kontrolovat.

Ve věci tak zvaných církevních restitucí, *darů*, který minulá politická reprezentace poskytla vybrané části společnosti, jsou poškozeni všichni občané republiky.

Jako poškození vyzýváme současnou vládu České republiky, aby bezodkladně předložila Senátu Parlamentu ČR návrh zákonného opatření tohoto znění:

§ 1

**Pozastavuje se účinnost zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů publikované ve Sbírce zákonů pod č. 428/2012 Sb.
Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.**

Vážený pane premiére, vážení členové vlády, zdvořile vás vyzýváme, abyste v této věci nezůstali nečinní a abyste naši žádost realizovali. Zákonné opatření, které navrhujeme, zamezí nevratným majetkovým škodám zcela v souladu s ochranou základních hodnot, jenž naše ústava prohlašuje za nedotknutelné. Až budoucí poslanci Sněmovny hlasováním vyjádří svůj postoj k tomuto zákonnému opatření, převezmou i odpovědnost za další případné opravné způsoby (referendum, novelizace zákona...). V této chvíli jste to však vy, malá skupina lidí, svolaná v mezeře času k záchranným krokům. Zákonné opatření, které vám navrhujeme, se zdánlivě vymyká z naplánovaného rozsahu úkolů, které chcete stihnout. Víme, že jste zaneprázdněni „lčením“ důsledků jiných „chorob“, víme, že i Senát je v časové tísní, zatímco ti, kteří tuto situaci způsobili, se usmívají z billboardů. I církevní hodnostáři se usmívají, věří, že vše dokonáno jest a že nemravný darovací zákon už je zapouzdřený.

My, poškození občané, však vnímáme diagnózu zcela jinak. Totiž jako akutní zánět slepého střeva, který vyžaduje okamžitý zásah. Vy, jako vláda odborníků, máte ve svých rukou nástroje, které můžete k operaci použít.

Žádáme vás, abyste se jich chopili s odvahou.
Stojíme za vámi!

Česká republika – Úřad vlády České republiky
Odbor tiskový a styku s veřejností

nábřeží Edvarda Beneše 4
118 01 Praha 1 - Malá Strana
telefon 224 002 423, fax 224 003 520

ROZHODNUTÍ

Úřad vlády České republiky (dále jen „Úřad vlády“) jako ústřední orgán státní správy rozhodl o žádosti paní Evy Novotné, adresa pro doručování Praha 18 - Letňany, Tupolevova 480, která v zastoupení sdružení Iniciativa NE ZÁKLADNÁM ČR, o.s. se sídlem Praha 17 - Řepy, Vondroušova 1197, IČO: 28558324, podané elektronicky dne 12. října 2013, doručené Úřadu vlády dne 14. října 2013, "o sdělení postoje vlády ČR k zaslanému „*Návrhu zákonného opatření Vlády ČR k pozastavení platnosti zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi č. 408/2012 Sb.*“ přiloženému v příloze, který byl v listinné formě zástupci iniciativ předán do podatelny Úřadu vlády dne 2.10.2013",

takto:

Žádost se podle § 15 odst. 1 a s poukazem na § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **odmítá.**

Odůvodnění:

Žadatelka se obrátila na předsedu vlády se žádostí o poskytnutí shora uvedených informací.

Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Žadatelka svou žádost formulovala jako žádost o vyjádření určitého názoru, který má vláda dle požadavku žadatelky teprve zaujmout. Žadatelka tedy požaduje informaci, která ve skutečnosti neexistuje a která by měla být na základě jejího požadavku v budoucnu vytvořena. Tuto žádost lze tedy podřadit ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Jak bylo uvedeno, informace požadovaná žadatelkou dosud neexistuje, požadovaný názor není zachycen na žádném nosiči (list papíru, CD, elektronický dokument atd.). Na takto formulovanou žádost je tedy nutné podle názoru správního orgánu 1. stupně

pohlížet jako na žádost, která povinnému poskytování informací nepodléhá. Informaci, která neexistuje, logicky nelze poskytnout.

Správní orgán 1. stupně dospěl k závěru, že v tomto konkrétním případě jsou zde dány důvody pro neposkytnutí informací podle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. a je tedy na místě aplikovat ustanovení § 15 odst. 1 zákona, kde je stanoveno, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

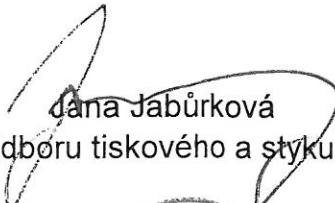
Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho oznámení podat rozklad (§ 152 odst. 1 a 4 správního řádu), a to podáním učiněným u Úřadu vlády. O rozkladu rozhoduje vedoucí Úřadu vlády.

Lhůta k podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí účastníku řízení oznámeno (doručeno). Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den (§ 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu). V případě, že rozhodnutí bylo uloženo u provozovatele poštovních služeb a nebylo dříve adresátem vyzvednuto, považuje se desátý den od připravení rozhodnutí k vyzvednutí za den doručení. Lhůta k podání rozkladu počíná v takových případech běžet dnem následujícím po uplynutí desátého dne, kdy bylo rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 správního řádu požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

Jana Jabůrková
ředitelka Odboru tiskového a styku s veřejností

Rozdělovník: